

تغییر سطح بازدارندگی تهران چه معنایی دارد؟

توان اتمی ایران برای مهار هیتلرها

سیدمهدی طالبی
دبیرگروه جهان‌شهر

طی دو ماه گذشته ایران سیاست‌های هسته‌ای خود را متفاوت از دو دهه گذشته تعریف کرده است. تا پیش از این تهران تأکید می‌کرد به سمت ساخت سلاح هسته‌ای گام بر نمی‌دارد، اما به نظر می‌رسد عواملی مانند تهدیدات رژیم صهیونیستی باعث تغییر جدی وضعیت شده‌اند. در وهله نخست یک نظامی مسئول در امور هسته‌ای - سردار سرتیپ پاسدار احمد حق‌طلب، فرمانده سپاه حفاظت و امنیت مراکز هسته‌ای - در ۳۰ فروردین تهدید کرد اگر رژیم صهیونیستی بخواهد از گزینه حمله به مراکز هسته‌ای ایران برای تحت فشار قرار دادن تهران استفاده ایزاری کند، «تجدید نظر» در دکترین و سیاست‌های هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران و «عدول از ملاحظاتی اعلامی گذشته» محتمل و «قابل تصور» است. این موضع به حرکت ایران به سمت

ساخت سلاح هسته‌ای تعبیر شد.

تهدید فرمانده سپاه حفاظت و امنیت مراکز هسته‌ای در شرایطی اعلام شد که پس از حمله رژیم صهیونیستی به سفارت ایران در سوریه و پاسخ متقابل تهران، بیم شرارت رژیم صهیونیستی و حمله علیه تأسیسات هسته‌ای ایران می‌رفت. با این حال پس از فروکش کردن ماجرا با حمله ناکام یک کواکوپتر کوچک علیه پایگاهی نظامی در اصفهان، مواضع جدید ایران ادامه یافتند. سه هفته پس از تهدید مقام نظامی مسئول در امور هسته‌ای، سیدکمال خرازی، رئیس شورای راهبردی روابط خارجی در در گفت‌وگو با شبکه الجزیره هشدارهای ایران را شفاف‌تر ساخت. خرازی که منصوب رهبری به حساب می‌آید، هشدار داد اگر رژیم صهیونیستی «جسارت» کرده و به تأسیسات هسته‌ای ایران لطمه بزند، «سطح بازدارندگی ما متفاوت خواهد شد». او همچنین تأکید کرد در صورت «تهدید موجودیت» ایران، «ناچاریم دکترین هسته‌ای خود را تغییر دهیم». سخنان دبیر شورای عالی روابط خارجی نشان می‌دهد تهران علاوه بر

آنکه در برابر اقدامات آلوده‌کننده مانند حمله به تأسیسات هسته‌ای، دکترین هسته‌ای خود را تغییر می‌دهد، نسبت به بروز خطرات موجودیتی برای خود نیز احساس نگرانی می‌کند.

این احساس خطر بی‌اساس نیست و ارتباط عمیقی با تحولات اخیر منطقه دارد. رژیم صهیونیستی با حمایت آمریکا طی ۸ ماه، ۳۴ هزار نفر شامل ۱۴ هزار کودک در نوار غزه را سلاخی کرده است. همزمان دو میلیون و ۳۰۰ هزار نفر که بیش از ۱۰۰ هزار آنها مجروح هستند تحت محاصره شدید و زیر بمباران قرار دارند. رژیم صهیونیستی در همین مدت از نوار غزه تا کشورهای در منطقه را به حمله با سلاح هسته‌ای یا تهاجم علیه تأسیسات هسته‌ای تهدید کرده است. این وضعیت اعمال قدرت عربان که هیچ حد و مرزی نمی‌شناسد را نشان می‌دهد؛ پدیده‌ای که می‌تواند به سرعت در دیگر نواحی غرب آسیا نیز تکرار شود. عامل مستقیم این جنایت‌ها تل‌آویو است اما مباشر قدرتمندی پشت سر خود دارد که تصمیم گرفته بود با عاملیت صهیونیست‌ها کار منطقه را

یکسره کند. در این طرح، صهیونیست‌ها گروه‌های مقاومت را با پشتیبانی آمریکا مرحله به مرحله از غزه تا سوریه و لبنان سرکوب می‌کردند. با حمله پیش‌دستانه ۷ اکتبر این طرح به شکل سزارین به دنیا آمده و از ریخت افتاد تا امروز این ارتش رژیم باشد که مرحله به مرحله و از سرزمین‌های اشغالی تا عراق و یمن در حال دست دادن توانمندی‌ها و ظرفیت‌های خود باشد.

علی‌رغم از نفس افتادن رژیم صهیونیستی و آمریکا، به نظر می‌رسد این دو قصد دارند با تهدید یا اجرای اقدامات سهمگین، نقشه پیشین خود را به اجرا درآورند. نقشه‌ای که در آن ملت‌ها و دولت‌های منطقه قربانی می‌شوند. طبق نگاه آمریکا اگر این کشور بتواند با کمک رژیم صهیونیستی بر منطقه مسلط شود، کار روسیه و چین نیز تمام است و نیازی به تحرکات اضافه‌تر در شرق اروپا و آسیا نیست. به زعم واشنگتن این امتیاز ارزش اقدامات بزرگ و کشتارهای وسیع را دارد زیرا زمان به ضرر آمریکا در حال پیش‌روی است.

تغییر استاندارد بازدارندگی

موضوع هسته‌ای نمادی از تغییر سطح بازدارندگی ایران است؛ اوج آن نیست. دولت‌هایی که ایران را تهدید به حملاتی با زیان بزرگ می‌کنند، بدانند هزینه‌ای که پس از آن متحمل خواهند شد، بیشتر است. حمله به اماکن دیپلماتیک ایران در سوریه - که تهران آن را به منزله حمله به خاک خود تلقی کرد - و پاسخی که طی عملیات «وعده صادق» به صهیونیست‌ها داد - آشکار ساخت که ایران در برابر هر اقدام دشمن خسارات متقابل بیشتری به آن وارد می‌سازد. بر همین اساس اگر طرف‌های متخاصم بخواهند با خوی جنایتکارانه خود به تأسیسات هسته‌ای ایران - که می‌تواند باعث آلودگی در اطراف این تأسیسات شود - حمله کنند، خود با آلودگی‌هایی مشابه اما در سطحی بسیار وسیع‌تر مواجه می‌شوند. هشدار ایران به طرف‌های متخاصم از زبان خرازی با نوک پیکان هسته‌ای اعلام شده که نباید آن را تنها در ابعاد فیزیکی ساخت سلاح یا نوع هسته‌ای خلاصه کرد. معنای موضع این است که اگر طرفی دست به اقداماتی نامتعارف علیه مردم و «موجودیت» کشور بزند به شکل متقابل و فاعل از توازن قوای قابل مشاهده، موجودیت دشمن را فارغ از اینکه کدام دولت بزرگ یا کوچک باشد، به خطر خواهد انداخت.

توان اتمی ایران
بر اساس ذخایر اورانیوم: ۱۰ بمباورانیوم ۶۰ درصد:
۱۲۱ کیلوگرم (۳ بمب)اورانیوم ۲۰ درصد:
۷۱۲ کیلوگرم (۳ بمب)اورانیوم ۳،۵ درصد:
۴ هزار و ۷۰۰ کیلوگرم (۴ بمب)

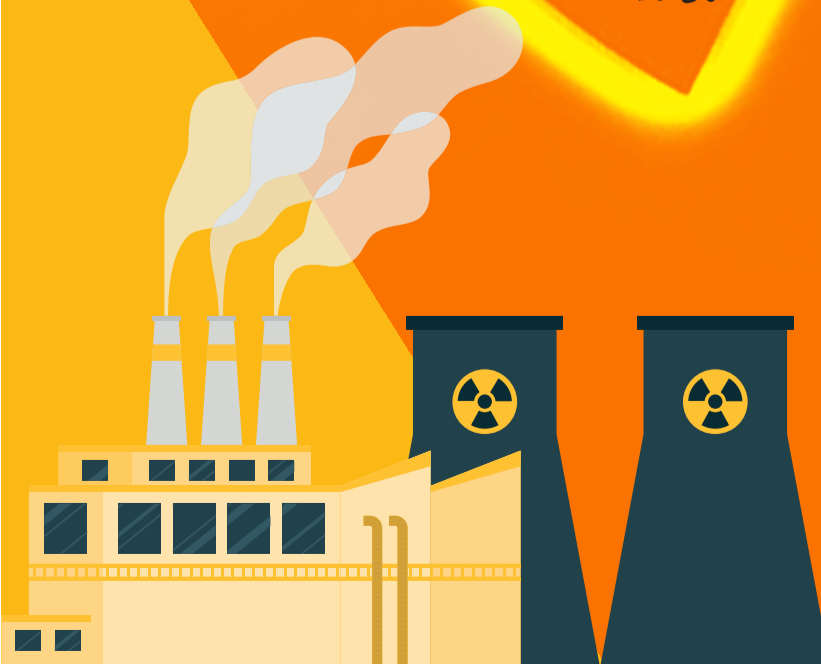
رژیم صهیونیستی؛ ریشه اشاعه هسته‌ای

ایران تحت هیچ عنوان به دنبال طراحی، آزمایش، تولید و ذخیره‌سازی سلاح‌های هسته‌ای نیست اما «بشرطها و شروطها» براساس قاعده «اجبار ضرور» ایران به دلیل تهدید شدن به حمله نامتعارف توسط دارندگان سلاح‌های هسته‌ای از مشروعیت برای ساخت سلاح هسته‌ای برخوردار است اما با وجود این نسبت به ساخت و استقرار آنها خودداری کرده است. به شکل کلان و از نظر سنتی ساخت سلاح هسته‌ای برای ایران بازدارنده و ضروری نیست اما تهدیدات صهیونیست‌ها فضا را تغییر داده و به فراتر از بازدارندگی صرفاً هسته‌ای سوق داده است. این موضوع باید برای حامیان تل‌آویو موضوع حائز اهمیت تلقی شود، زیرا نمی‌توان رژیم ثباتی را ایجاد و مسلح کرد و سپس نسبت به تبعات اقدامات آن برکنار ماند. البته دیگران نیز می‌توانند اقدامی مشابه انجام دهند. کشورهای متحد تل‌آویو باید بدانند رژیم صهیونیستی پیشران اشاعه هسته‌ای در منطقه است و تنها راه جلوگیری از تبدیل غرب آسیا و شمال آفریقا به انبار تسلیحات نامتعارف کنار گوش قاره سبز، اعمال فشار بر تل‌آویو برای امحای تسلیحات هسته‌ای و سپس از بین بردن قابلیت‌های هجومی صهیونیست‌ها علیه مراکز هسته‌ای منطقه است. این گونه امنیت اروپا تامین می‌شود.

تسلیحات بازدارندگی

توان هسته‌ای ایران از ابهام فنی خارج و وارد ابهام شناختی شده است. دیگر همه باید بدانند ایران از توانمندی کامل برای ساخت سلاح هسته‌ای با سرعت و تعداد قابل اعتنا برخوردار است. این توانمندی قطعاً به وسیله توانمندی‌هایی برای حمل معتبر این سلاح تا هدف پشتیبانی می‌شود. این موضوع رسماً اعلام شده است. با این حال نقطه ثقل ابهام در مقطع کنونی پیرامون «اراده» ایران است و اینکه تهران تحت چه شرایطی مبادرت به ساخت و استقرار سلاح‌های هسته‌ای می‌کند؟ تهران در وضعیت فعلی تهدیدات هسته‌ای رژیم صهیونیستی را عامل معرفی کرده است. با وجود این حلقه‌های مشابه و مفقوده‌ای نیز وجود دارند.

پس از خرابکاری ۲۱ فروردین ۱۴۰۰ (۱۰ آوریل ۲۰۲۱) در تأسیسات غنی‌سازی نطنز که می‌توانست به فاجعه ختم شود، تهران سطح غنی‌سازی خود را به درجه تسلیحاتی نزدیک‌تر کرد. این رویه‌ای است که در اظهارات اخیر خرازی نیز تکرار شده است. با وجود این نسبت به گذشته تغییراتی ایجاد شده است. ایران در وضعیت فعلی اعلام کرده در صورت تهدید تأسیسات هسته‌ای یا تهدید به وسیله تسلیحات هسته‌ای به سمت تولید این سلاح گام برمی‌دارد. عامل این تغییر در شکل تهدید چیست و پای چه توانی در میان است؟

تعداد سانتریفیوژهای انبوه‌سازی شده
ایران با مجموع ظرفیت ۳۰ هزار سو

IR-۱: ۷۲۳۰

IR-۲: ۳۷۴۹

IR-۴: ۸۸۷

IR-۶: ۱۰۵۲

